

Голубінь розливається знов...

Сергій Єсенін

***

Голубінь розливається знов,
Забуваються батьківські далі.
Вперше я заспівав про любов,
Вперше я не бажаю скандалять.

Був я весь, як занедбаний сад.
Лиш вино б, та жінки, та гуляння.
Так і жив, не дивившись назад,
Розпиляючи молодість ранню.

Лиш би поруч сидіти мені
І в бездоння очей заглядати,
Щоб мої заперечивши дні,
До другого піти не змогла ти.

Рівний поступ, берізковий стан.
Знала б, знала ти серцем суворим,
Як уміє любить хуліган
Й відчувати дитинно покору.

Я навіки б забув кабаки
І про вірші б не згадував навіть,
Тільки б тихо торкатись руки.
І волосся, що золотом манять.

Я з тобою б край світу пішов
Хоч в свої, хоч в незвідані далі...
Вперше я заспівав про любов,
Вперше я не бажаю скандалять.